

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204838
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718204838.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava (pôvodne: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava), proti žalovanému L. Č., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. XXX XX P., o zaplatenie 4.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.752,- Eur, zmluvný úrok 396,28 Eur, úroky z omeškania vo výške 513,92 Eur, bankové poplatky v sume 4,65 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.752,- Eur od 01.06.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 88 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 891) sa žalobou, ktorá bola doručená súdu dňa 28.08.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia dlžnej istiny vo výške 4.000,- Eur, dlžných úrokov vo výške 396,28 Eur, ďalších dlžných úrokov vo výške 2.055,97 Eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 4.000,- Eur vo výške 13,90 % ročne od 01.06.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.000,- Eur, t.j. zo zostatku nesplatennej istiny od 01.06.2018 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 14,65 Eur a náhrady trov konania z titulu Zmluvy o úvere č. 7212522585, ktorá bola uzatvorená medzi ním ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej dňa 29.08.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“). Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť v zmysle zmluvy o úvere poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, keď sa zaviazal vrátiť istinu, úroky, pričom výška každej splátky vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. V prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa Sadzovníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby poukázal na to, že takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru s poukazom na § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Do 31.05.2018, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatil žalovaný na istinu sumu 0,- Eur, na úroky sumu 198,29 Eur a na poplatky sumu 49,71 Eur. Po dátume 31.05.2018 nezrealizoval už žiadne úhrady. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku jeho omeškania s plnením úveru pôvodný veriteľ v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení

s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil úver za predčasne splatný. Postupoval tak v zmysle i Obchodných podmienok pre úver. Pred zosplatnením úveru zaslal žalovanému upozornenie. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15-tich kalendárnych dní od doručenia upozornenia, veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru. Napriek tomuto žalovaný dlžnú pohľadávku nezaplatil. Preto podal voči nemu žalobu na súd.

2. Dňa 03.01.2019 pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 doručil súdu procesný návrh na zmenu žalobcu s odôvodnením, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., ako postupníkom, došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky, pričom novým hmotnoprávnym veriteľom v konaní sa stala spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. Žalobca navrhol podľa § 80 ods. 1 a ods. 2 CSP zmenu žalobcu z Poštová banka, a.s. na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.. O tomto procesnom návrhu súd rozhodol uznesením sp.zn. 14Csp/51/2018-80 zo dňa 02.04.2019, ktorým pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že žalobca Poštová banka, a.s., z konania vystúpila a na jej miesto ako nový žalobca vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., s ktorou spoločnosťou súd ďalej vo veci konal ako s novým žalobcom. Mal za preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky zo spoločnosti Poštová banka, a.s. na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.. V zmysle § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa ods. 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinností, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Podľa § 80 ods. 3 CSP, ten kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu. Spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. súhlasila so svojim vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu, spoločnosti Poštová banka, a.s.. Súd mal splnené a preukázané procesné podmienky na pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu. Preto procesnému návrhu pôvodného žalobcu na pripustenie tejto zmeny vyhovel týmto uznesením.

3. Ešte pred touto procesnou zmenou súd uznesením sp.zn. 14Csp/51/2018-41 zo dňa 13.11.2018 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uznesenie bolo súdom vydané podľa § 167 ods. 2 CSP. Uznesenie bolo žalovanému doručené fikciou doručenia dňa 24.04.2019 podľa § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého, ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15-tich dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný v RO SR je prihlásený k trvalému pobytu od 04.09.2017 na adrese P. Rovnakým procesným postupom žalovanému bola doručená i žaloba s prílohami. Na uznesenie a žalobu s prílohami žalovaný nereagoval žiadnym spôsobom. Zostal nečinný.

4. Ešte pred nariadením pojednávania súd výzvou zo dňa 05.04.2019, ktorá bola doručená právnej zástupkyňi žalobcu dňa 09.04.2019, vyzval žalobcu na predloženie riadnej špecifikácie žalovanej sumy s príslušenstvom a na doplnenie ďalších skutkových tvrdení najmä ohľadne splácania úveru žalovaným, ďalej ohľadne predčasného zosplatnenia úveru, keď tieto skutočnosti zo žaloby nevyplývali, tiež ohľadne doplnenia skutkových tvrdení a špecifikácie k žalobe požadovaných „úrokov 396,28 Eur“ a ďalších úrokov „2.055,97 Eur“, keď lehotu na doplnenie skutkových tvrdení určil súd na 15 dní od doručenia výzvy.

5. Žalobca na túto výzvu reagoval vyjadrením zo dňa 09.04.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 11.04.2019. K žalobe doplnil, že úver zo zmluvy o úvere vyhlásil za predčasne splatným ku dňu 14.09.2015. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, je oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve o úvere, keď tento bol dojednaný vo výške 13,90 % ročne. Listina „aktuálny stav úveru“ je výpis z „bankovej knihy“, keď je vyhotovený priamo z bankového informačného systému („BIS“), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska. Preto je tento považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Žalovaný uhradil na

úver celkovo sumu 248,- Eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 49,71 Eur na poplatky, suma vo výške 198,29 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 0,- Eur na istinu. V zmysle zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení. V zmysle čl. 5 bod 5.6 Obchodných podmienok pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, „platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledovnom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru“. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 66,95 Eur mesačne vždy k 20.-temu dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.09.2014. Mesačná splátka vo výške „23,62 Eur“ pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 65,- Eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 4,95 Eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil úver za predčasne splatný v súlade s čl. 6 Obchodných podmienok ku dňu 14.09.2015, pričom upozornil žalovaného na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 26.08.2015. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa 20.09.2014. Neuhradil mesačnú splátku splatnú tohto dňa riadne a včas. Túto splátku uhradil dňa 29.12.2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 580,37 Eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 14,20 Eur, teda spolu vo výške 594,57 Eur, od ktorej odrátal úhrady žalovaného vo výške 198,29 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 396,28 Eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 1.508,05 Eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 547,89 Eur, teda spolu vo výške 2.055,95 Eur, od ktorej odrátal úhrady žalovaného vo výške 0,- Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 2.055,95 Eur. Rozdiel manuálne vypočítanej sumy oproti sume uvedenej vo výpise vzniká zaokrúhľovaním jednotlivých súm BIS-om. Suma poplatkov vo výške 14,65 Eur pozostáva z: za 1. upomienku zo dňa 05.06.2015 vo výške 10,- Eur, z poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 26.08.2015 vo výške 1,15 Eur a z poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 14.09.2015 vo výške 3,50 Eur. Ďalej v tomto vyjadrení žalobca poukázal i na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016 v zmysle ktorého, Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň Súdny dvor tu dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalobca sa tu ďalej obšírne venuje citácii z uvedeného súdneho rozhodnutia. V prípade zmluvného úroku žalobca zastával názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Uvedená znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok na zmluvné úroky, pričom žalovaný si bol tohto nároku vedomý a svojim podpisom úverovej zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. V zmysle Obchodných podmienok veriteľ je oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku dlžníka. Žalovaný s Obchodnými podmienkami bol oboznámený a vyjadril s nimi súhlas. Najvyšší súd ČR v rozsudku sp.zn. 32Cdo 3830/2014 konštatoval, že „jazykové vyjadrenie právneho úkonu musí byť posudzované z hľadiska gramatického (jazykového), logického a systematického výkladu a súd okrem uvedeného posúdi na základe dokazovania, aká bola skutočná vôľa strán v okamžiku uzatvárania zmluvy a táto vôľa nebola v rozpore s uvedenými výkladmi. V prípade zmluvného úroku ide de facto o odmenu veriteľa za poskytnutie úveru, pričom v uvedenom prípade k vráteniu plnej výšky úveru zo strany žalovaného doposiaľ nedošlo na základe čoho je naďalej oprávnený aj na zaplatenie tejto položky, teda zmluvného úroku. Žalobca ďalej mal za to, že zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Ohľadne svojho nároku poukázal i na závery v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018.

6. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 30.05.2019. Tohto pojednávania sa právna zástupkyňa žalobcu nezúčastnila, na pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 07.05.2019. Táto neúčast' na pojednávaní ospravedlnila elektronickým podaním doručeným súdu dňa 15.05.2019,

súhlasila s prejednaním vo veci vo svojej neprítomnosti, žiadala rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov, keď súčasne ospravedlnila na pojednávaní i neprítomnosť samotného žalobcu. Nepožiadala zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Žalovaný na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 22.05.2019 opätovne fikciou doručenia podľa § 106 ods. 3 CSP. Tento sa pojednávania nezúčastnil, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadal zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie potom súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, právnej zástupkyne žalobcu a žalovaného, pritom prihliadol na dôkazy predložené v konaní žalobcom, ktorý v konaní predložil a označil na vykonanie listinné dôkazy, žalovaný v konaní nepredložil a neoznačil na vykonanie žiadne dôkazy.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v konaní predložil a označil na vykonanie žalobca, keď zistil tento skutkový a právny stav:

8. Podľa predtlačeneho formulára Zmluvy o úvere - lepšia splátka, uzavrela Poštová banka, a.s., a žalovaný zmluvu o úvere dňa 29.08.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“). Poštová banka, a.s. zmluvu o úvere uzatvorila ako veriteľ, žalovaný ju uzatvoril ako dlžník. V časti 3/ Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru zo strany veriteľa dlžníkovi vo výške 4.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vo výške 66,95 Eur. Strany zmluvy o úvere si dojednali i zmluvný úrok z úveru vo výške 13,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v dohodnutých mesačných splátkach s počtom 120 splátok s tým, že dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na deň 20.09.2014. Každú ďalšiu mesačnú splátku sa žalovaný zaviazal uhradiť k 20.-temu dňu v mesiaci. Dátum konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 20.08.2024. Zmluve o úvere bolo pridelené číslo: 7212522585. V zmluve o úvere je uvedená RPMN 14,82 %, priemerná RPMN je v zmluve o úvere uvedená 16,81 %. Celkové náklady na úver sú vyčíslené na čiastku 7.358,89 Eur. Touto zmluvou o úvere vznikol právnomu predchodcovi žalobcu, Poštovej banke, a.s. záväzok poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky dojednané v zmluve o úvere, ak splní podmienky stanovené veriteľom do výšky uvedenej v zmluve o úvere. Poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vznikol žalovanému ako dlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť si ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok. V zmluve je uvedené, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia VOP, Obchodnými podmienkami, Oboznámením o RPMN, Oznámením o úrokových sadzbách, informáciami o poistení podľa Zákona č. 186/2009 Z.z. a príslušnými ustanoveniami Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný ako klient banky vyhlásil, že svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a že s nimi súhlasí. K zmluve o úvere bol vyhotovený i predpis splátok, z ktorého vyplýva výška mesačnej splátky, tiež koľko z mesačnej splátky 66,95 Eur pripadá na istinu, na úroky a na poistenie pri každej mesačnej splátke, ďalej splatnosť každej mesačnej splátky, splatnosť prvej pripadla na deň 20.09.2014 a poslednej 120-tej na deň 20.08.2024. Zo splátky 66,95 Eur suma 4,95 Eur predstavovala poistné. Zvyšok sumy pripadol na istinu a na dojednané úroky podľa predloženého predpisu.

9. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli VOP Poštovej banky, a.s., účinné od 28.06.2014, ktoré žalobca pripojil k žalobe a ktoré upravovali bližšie práva a povinnosti zmluvných strán, tiež Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery Poštovej banky, a.s., účinné od 28.06.2014, ktoré tiež žalobca pripojil k žalobe. Z článku 5 bod 5.6 OP vyplýva, že celkové náklady dlžníka spojené s poskytnutým úverom zahŕňajú všetky úroky, provízie, dane a banke známe poplatky akéhokoľvek druhu spojené s úverom, okrem prípadných notárskych poplatkov. Súčasťou celkových nákladov nie sú náklady na poistenie. Z tohto istého článku bod 5.5 vyplýva, že dlžník je povinný platiť za poskytnutý úver úroky podľa dohodnutej úrokovej sadby. Z tohto istého článku bod 5.7 OP ďalej vyplýva, že banka poskytnutý úver úročí dohodnutou úrokovou sadzbou. Ak je dlžník v omeškani so splácaním úveru, banka dlžné sumy úročí dohodnutou úrokovou sadzbou, ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to až do času úplného splatenia omeškanej sumy. Splatením úroku z omeškania nie je dotknutý nárok banky na náhradu škody, ktorý vznikne porušením povinnosti vyplývajúcej dlžníkovi zo zmluvy o úvere, z OP alebo z VOP. Ďalej z bodu 5.8 tohto článku vyplýva, že ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.8 OP, banka úročí predčasne splatnú časť úveru dohodnutou úrokovou sadzbou, ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to odo dňa, keď sa úver stal predčasne splatným až do okamihu úplného splatenia predčasne zosplateného úveru. V zmysle článku 6 bod 6.1 OP, dlžník je povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach zahrňujúcich splátku istiny a úroku a v prípade poistenia úveru dlžník spolu s mesačnými anuitnými splátkami uhrádza aj náklady spojené s poistením

v termínoch a vo výške dohodnutých v zmluve o úvere. Z tohto istého článku bod 6.2 vyplýva, že dlžník je povinný banke zaplatiť aj dohodnuté poplatky uvedené v zmluve o úvere alebo Sadzobníku poplatkov a zákonné úroky z omeškania spôsobom uvedeným v predchádzajúcom bode. Z tohto istého článku bod 6.8 písm. a/ vyplýva, že ak dlžník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, banka je oprávnená podľa písm. a/ vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok banky, článok V. bod 5.3 v prípade, že klient sa s bankou v zmluve nedohodli inak, klient súhlasí, aby sa jeho úhrady pohľadávok banky započítavali v nasledujúcom poradí: a/ poplatky podľa zmluvy alebo Sadzobníka poplatkov, b/ úrok z omeškania, c/ zmluvný úrok, d/ splátka istiny, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok banky voči klientovi sa úhrady klienta započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.

10. Žalobca v konaní predložil i Sadzobník poplatkov Poštová banka, a.s., účinný od 01.02.2014 (č.l. 14-15 spisu), len jeho časť.

11. Listom zo dňa 27.08.2015 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ vyzvala banka žalovaného na úhradu dlžnej sumy, ktorú vyčíslila na čiastku 556,86 Eur pozostávajúcu z omeškanej splátky vo výške 545,71 Eur a z poplatkov vo výške 11,15 Eur. Súčasne žalovanému oznámila, že táto pohľadávka je ku dňu 26.08.2015 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Ďalej vyzvala žalovaného, aby túto pohľadávku uhradil v lehote 15-tich kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že ak k úhrade nedôjde, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a Obchodných podmienok. Výzva bola odoslaná pre žalovaného na pošte dňa 27.08.2015.

12. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.09.2015 banka oznámila žalovanému, že svojim konaním podstatným spôsobom porušil zmluvu o úvere, keď úverová pohľadávka zo zmluvy k 14.09.2015 sa stáva predčasne splatnou v celom rozsahu. Banka vyčíslila dlžnú sumu na čiastku 4.410,93 Eur pozostávajúcu z dlžnej istiny 4.000,- Eur, z dlžných úrokov 396,28 Eur a z poplatkov 14,65 Eur. Vyčíslenú sumu žiadala uhradiť do 10-tich kalendárnych dní od doručenia výzvy. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 18.09.2015.

13. Podľa listiny: „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2018“ bola výška čerpaného úveru žalovaným 4.000,- Eur, žalovaný uhradil doposiaľ čiastku 248,- Eur, z ktorej sumu 49,71 Eur žalobca resp. banka započítala na poplatky a sumu 198,29 Eur na zmluvné úroky, ďalej z tohto vyplýva predčasné zosplatenie úveru ku dňu 14.09.2015 a vyčíslenie pohľadávky na čiastku 3.850,57 Eur dlžnej na splátkach k tomuto dňu. Ďalej z tohto vyplývajú neuhradené poplatky spolu v sume 14,65 Eur, žalovaný sumu 4.000,- Eur čerpal jednorazovo dňa 29.08.2014. Banka podľa tejto listiny neeviduje úhradu žiadnej splátky samotnej istiny úveru, len zmluvných úrokov v čiastke 198,29 Eur a poplatkov v čiastke 49,71 Eur.

14. Žalobca pripojil i špecifikáciu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do predčasného zosplatenia úveru (č.l. 5 spisu), z ktorej vyplýva, že dlžné úroky do predčasného zosplatenia úveru predstavovali čiastku 396,28 Eur a dlžné úroky z omeškania do predčasného zosplatenia úveru predstavovali čiastku 14,20 Eur, keď banka eviduje do zosplatenia úveru úhradu úrokov v čiastke 198,29 Eur úhradami dňa 29.12.2014 v čiastke 12,29 Eur, dňa 28.01.2015 v čiastke 62,- Eur, dňa 27.02.2015 v čiastke 62,- Eur a dňa 27.03.2015 v čiastke 62,- Eur.

15. Žalobca k doplneniu žaloby predložil i kalkulačku pre výpočet RPMN (č.l. 92 spisu) a vyčíslenie zmluvného úroku po zosplatení úveru na čiastku 1.508,05 Eur a úroku z omeškania na čiastku 547,89 Eur, keď toto vyčíslenie je ku dňu 31.05.2018 po predčasnom zosplatení úveru, teda odo dňa 14.09.2015.

16. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31340890 ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692 ako postupníkom, pričom touto zmluvou postúpil postupca na postupníka ku dňu účinnosti zmluvy pohľadávky spolu s príslušenstvom špecifikované v Prílohe č. 1, a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšky pohľadávok, pričom pohľadávky sú postupované so všetkým príslušenstvom a všetkými právami, povinnosťami a zabezpečovacími prostriedkami s nimi

spojenými. Z výňatku z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 51 spisu), súd zistil, že je tu uvedená aj pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

17. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom do 30.11.2013, kedy zmluva o úvere bola uzatvorená), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

22. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom kedy zmluva o úvere bola uzatvorená, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

23. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom kedy zmluva o úvere bola uzatvorená, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehotá na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

24. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

25. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.03.2015), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

33. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka zavedená Zákomom č. 150/2004 Z.z. účinného od 01.04.2004, ktorou sa napĺňali ciele Smernice Rady 93/13/EHS z 25.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom tovarov a služieb na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná úprava citovaného zákonného ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a žalobca ani nenamietal, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovanou ako spotrebiteľom tejto jeho bankovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá síce typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, avšak nároky z nej sa posudzujú podľa jednak osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a jednak podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcimi z občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 a nasl.. Sporný vzťah tak treba posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Napriek úprave zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakej úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá úprava je pre spotrebiteľa výhodnejšia (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013).

34. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 29.08.2014), ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a/ druh spotrebiteľského úveru,

b/ obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta, právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d/ meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e/ identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo tovaru alebo služby neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h/ opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l/ právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m/ súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n/ prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o/ úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p/ upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q/ veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r/ výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s/ informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t/ právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u/ spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v/ informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w/ právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x/ názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

37. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/,

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do 3 mesiacov neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“).

41. Podľa § 3 nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 %-nych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľský záväzkový vzťah, kde mali právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorenú Zmluvu o úvere č. 7212522585 dňa 29.08.2014. Právny predchodca žalobcu uzatvoril zmluvu o úvere ako veriteľ, žalovaný ju uzatvoril ako dlžník. Na základe zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 4.000,- Eur za zmluvne dohodnutých podmienok. Súd podrobil zmluvu o úvere súdnej kontrole z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa a vyhodnotil ju ako zmluvu spotrebiteľskú, kde právny predchodca žalobcu (banka) konal v rámci svojho podnikania a obchodnej činnosti, keď v rámci tohto svojho podnikania a obchodnej činnosti poskytol žalovanému ako fyzickej osobe úver. Žalovaný pri uzatvorení zmluvného vzťahu nekonal v rámci svojho podnikania, preto má postavenie spotrebiteľa. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským, zmluva o úvere podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, avšak prednostne právnomu režimu osobitného zákona, ktorý v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol platný a účinný a to zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva uzavretá medzi veriteľom a žalovaným je typickou spotrebiteľskou zmluvou, má spotrebiteľský charakter napriek povahe tzv. absolútneho obchodu (§ 497 Obchodného zákonníka) s poukazom na ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného i zo zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Typovo táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, vzhľadom na charakter postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a právnomu režimu už uvedeného zákona č. 129/2010 Z.z..

44. V tejto súvislosti súd poukazuje, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná Zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý pokiaľ ide posudzovanie takých otázok, ako je otázka premlčania, otázka ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky, ktoré bolo ustálené v aplikačnej praxi súdov prijatím tejto novelizácie, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS/402/2013 zo dňa 19.06.2013 v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. V tejto otázke je súdna prax už ustálená. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Aj v tomto ohľade je súdna prax ustálená (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Ncdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015).

45. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere, na základe ktorej mal žalovaný poskytnutý úver v sume 4.000,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť veriteľovi na základe zmluvne dojednaných podmienok. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach 66,95 Eur s tým, že splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20.09.2014 a poslednej na deň 20.08.2024. Strany zmluvy o úvere si dojednali aj odplatu za poskytnutie úveru v podobe úroku z úveru v úrokovej sadzbe 13,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 120-tich pravidelných mesačných splátkach s tým, že splatnosť každej mesačnej splátky bola dojednaná k 20.-temu dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje RPMN 14,82 %, priemernú RPMN 16,81 %, ako aj vyčíslenie celkových nákladov žalovaného na spotrebiteľský úver v čiastke 7.358,89 Eur. Ako súd už dôvodí, zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, a hoci typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, spravuje sa vzhľadom na spotrebiteľský charakter § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako i osobitným zákonom, ktorým je Zákon č. 129/2010 Z.z.. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere dospel k záveru, že táto obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., obsahuje najmä dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ďalej ročnú percentuálnu mieru nákladov, dojednanú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, tiež vyčíslenie celkových nákladov žalovaného ako spotrebiteľa na úver, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Veriteľ (banka) konal v rámci svojho podnikania a obchodnej činnosti pri uzatvorení zmluvy o úvere, keď v rámci tohto poskytol žalovanému ako fyzickej osobe úver. Žalovaný pri uzatvorení zmluvného vzťahu nekonal v rámci svojho podnikania, preto má postavenie spotrebiteľa. Spotrebiteľský úver neslúžil na podnikanie žalovaného. Žalovaný spotrebiteľskú zmluvu uzatvoril ako občan, fyzická osoba.

46. Z vykonaného dokazovania ďalej nepochybne vyplynulo, že žalovaný porušil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, keď prestal splácať poskytnutý úver riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach. Napokon žalobca túto skutočnosť preukázal i výpisom stavu úveru. Preto veriteľ, banka s poukazom na dojednanie v Obchodných podmienkach oprávnené pristúpil k predčasnemu zosplatneniu dlhu pre neplnenie splátok úveru zo strany žalovaného. Dojednanie tejto zmluvnej podmienky vyplýva z čl. 6 písm. a/ Obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a v zmysle ktorého v prípade omeškania dlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Súd po preskúmaní tohto postupu banky konštatuje, že boli dodržané všetky zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa, banka pred zosplatnením úveru vyzvala žalovaného na úhradu dlžných splátok výzvou zo dňa 27.08.2015, umožnila žalovanému, aby dlžné splátky zaplatil v dodatočnej lehote 15-tich kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že upozornila žalovaného na oprávnenie využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatným z dôvodu porušenia žalovaným záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere splácať svoj záväzok riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach. Výzva bola odoslaná

pre žalovaného na pošte dňa 27.08.2015. Žalovaný podľa výzvy neplnil, preto banka oprávnene v súlade s právnymi predpismi, ako aj v súlade so zmluvnými dojednaniami v obchodných podmienkach pristúpila k zosplatneniu úveru predčasne ku dňu 14.09.2015 listom zo dňa 14.09.2015, ktorý bol žalovanému doručený dňa 18.09.2015. V predmetnej výzve banka pre žalovaného uviedla, že jeho úverová pohľadávka sa ku dňu 14.09.2015 stáva predčasne splatnou v celkom rozsahu. Konečná splatnosť úveru v zmysle zmluvných dojednaní bola dojednaná až na deň 20.08.2024, avšak nakoľko žalovaný porušil záväzok zo zmluvy o úvere, banka predčasne zosplatnila úver ku dňu 14.09.2015. Banka predčasne zosplatniť úver využila v zmysle zákona, napokon aj v zmysle zmluvných dojednaní vyplývajúcich z Obchodných podmienok.

47. Po preskúmaní zmluvy súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o úvere obsahuje i náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu aká časť bude k tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Z uvedených dôvodov súd má za to, že i túto obsahovú náležitosť zmluva o úvere obsahuje riadne vymedzenú, keď v tomto poukazuje na závery prijaté v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 vyplýva, že vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Z uznesenia ďalej vyplýva, že zákonom z 12.10.2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01.05.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Obdobný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018.

48. Súd ďalej preskúmal nárok žalobcu z hľadiska výšky uplatnenej pohľadávky, či tento nárok je v súlade so zákonnou úpravou. Žalovaný vyčerpal úver podľa úverovej zmluvy v plnej výške, t.j. v sume 4.000,- Eur, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, a napokon ktorá skutočnosť vyplýva zo samotnej zmluvy o úvere, ako aj z listiny predloženej žalobcom „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2018“. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný doposiaľ na úver uhradil čiastku 248,- Eur. Ani táto skutočnosť v konaní nebola sporná a tiež napokon vyplýva už z tohto uvedeného listinného dôkazu. Potom žalovaný na istine úveru žalobcovi dlhuje čiastku 3.752,- Eur. Žalobca síce v konaní uvádzal, že na istinu úveru zo sumy 248,- Eur nebola uhradená žiadna suma, pretože z tejto sumy suma vo výške 198,29 Eur bola započítaná na úroky a úroky z omeškania a suma 49,71 Eur bola započítaná na poplatky, avšak takýto postup započítania zo strany žalobcu platieb žalovaného resp. právneho predchodcu žalobcu, hoci bol dojednaný vo VOP, konkrétne v čl. 5 bod 5.3, je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Aj keď banka so žalovaným dojednala iný spôsob zápočtu platieb žalovaného, keď platby v zmysle zmluvného dojednania sa mali započítavať najskôr na poplatky, potom na úrok z omeškania, potom na úrok z úveru a napokon na splátku istiny úveru, takéto dojednanie

nakoľko je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keďže predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. V danom prípade nepochybne táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, keďže bola dojednaná v rámci obchodných podmienok, ktoré predstavujú formulárové tlačivo veriteľa (banky), ktorých obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť a dosiahnuť ich zmenu. Je tiež nepochybné, že takéto isté zmluvné podmienky bankou sú uzatvárané v obdobných prípadoch poskytovania úveru viacerým spotrebiteľom. Z ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka napokon vyplýva, že ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. V danom prípade veriteľom opak preukázaný nebol. Preto zmluvnú podmienku i z tohto dôvodu nemožno považovať za individuálne dojednanú. Z ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že toto zákonné ustanovenie uvádza, ktoré ustanovenia sa najmä považujú za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve, pričom nejde o taxatívny výpočet týchto neprijateľných zmluvných podmienok a záleží teda od konkrétneho posudzovaného prípadu, ako súd vyhodnotí zmluvnú podmienku z hľadiska jej prijateľnosti, či neprijateľnosti. Napriek tomu, že žalovaný v konaní takúto obranu nevzniesol, súd podrobil zmluvné podmienky súdnej kontrole z úradnej povinnosti, keďže žalovaný má v konaní postavenie spotrebiteľa a na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky súd musí vždy v konaní prihliadnuť. Žalobca v konaní uplatnil nárok na istine 4.000,- Eur, nakoľko na istine bolo preukázané v konaní, že žalovaný plnil čiastku 248,- Eur, žalobcovi potom vznikol nárok na doplatenie istiny v čiastke 3.752,- Eur, keď potom na istine bolo dôvodné žalobu zamietnuť o sumu 248,- Eur.

49. Žalobca v konaní uplatnil nárok i na zaplatenie dlžným zmluvných úrokov ku dňu predčasného zosplatnenia úveru, teda ku dňu 14.09.2015, ktoré vyčíslil na čiastku 396,28 Eur. Tento nárok žalobcu súd posúdil ako dôvodný. Je nepochybné, že strany úverovej zmluvy si dojednali zmluvné úročenie úveru sadzbou 13,90 % ročne, čo vyplýva z obsahu úverovej zmluvy. Žalobca vyčíslil dlžné zmluvné úroky do dňa predčasného zosplatnenia úveru na sumu 580,37 Eur t.j. 13,90 % ročne zo sumy istiny 4.000,- Eur za počet dní 381, z ktorého uplatnil nárok len na čiastku 396,28 Eur. Túto sumu súd žalobcovi ako už dôvodí priznal, pretože neprekročila sumu 544,42 Eur ako sumu zmluvných dlžných úrokov 13,90 % ročne z istiny 3.752,- Eur za 381 dní, čo je suma dôvodných dlžných zmluvných úrokov z nezaplatenej istiny do predčasného zosplatnenia úveru. Žalobca na dlžných zmluvných úrokoch do predčasného zosplatnenia úveru žiadal priznať len sumu 396,28 Eur, keď je súd je rozsahom žaloby viazaný a nemôže prisúdiť viac, preto na dlžných zmluvných úrokoch do predčasného zosplatnenia úveru súd žalobcovi priznal žiadanú sumu 396,28 Eur ako dôvodný.

50. Strany úverovej zmluvy si dojednali úročenie nesplatennej istiny úveru zmluvnou úrokovou sadzbou 13,90 % ročne aj po vyhlásení úveru za predčasne splatného, tak ako to vyplýva z čl. 5.5.8 OP, avšak úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu, či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú, cena za poskytnutú službu narastá. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

51. Z dôvodov vyššie uvedených dohoda podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Súd v tomto smere poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015.

52. Problematika tzv. platenia zmluvných úrokov z úveru po jeho splatnosti je v rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky posudzovaná odlišne. Napriek tomu súd konštatuje, že zmluvný úrok je odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivjej splátke až do času jej riadneho splatenia, preto v prípade straty nároku na zaplatenie úveru v splátkach, teda v prípade, ak dôjde k zosplateniu úveru, takáto povinnosť platiť úrok z úveru aj po zosplatení, zaniká. Ak teda v súdnej veci nastal stav - predčasné zosplatenie úveru, a súčasne spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľovi patrili úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľovi by naďalej patrili úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Popreli by sa tým účinky veriteľom vyvolanej zmeny spôsobu splatnosti záväzku a veriteľovi by úroky patrili tak, ako keby k zmene ani nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nejaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Jednorazovým zosplatením úveru veriteľom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). I keď v súdnej veci existuje dohoda medzi veriteľom a spotrebiteľom o úročení nezaplatenej istiny aj po predčasnom zosplatení úveru, tak ako to vyplýva z článku 6 bod 6.4 obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, takéto dojednanie je absolútne neplatné, keďže predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože úroky veriteľovi v zmysle uvedeného právneho názoru súdu patria z úveru len do predčasného zosplatenia úveru. Úrok z úveru patrí veriteľovi len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu v dôsledku predčasného zosplatenia úveru už nedochádza. Doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Súd pri tomto závere vychádzal z právnych názorov vyslovených v rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/322/2015 zo dňa 12.05.2016, sp.zn. 12Co/409/2017 zo dňa 18.01.2018, sp.zn. 14Co/79/2017 zo dňa 14.11.2017, sp.zn. 15Co/296/2016. Aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky, a teda popri úroku z omeškania či iných sankciách už zaoberala. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie obchodnoprávneho senátu NSSR sp.zn. 4Obo/143/1998 zo dňa 01.07.2000, z ktorého vyplýva, že zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania. Zmluvné úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré nemožno ďalej úročiť úrokom z omeškania. I keď ide o rozhodnutie obchodnoprávneho (nie občianskoprávneho) senátu, je možné ho podľa názoru súdu aplikovať práve na špecifický spotrebiteľský právny vzťah. Za úver nepochybne možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov, napríklad nesplácanie úveru, má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné úroky t.j. zákonné úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom alebo zmluvné, akým je napríklad zmluvná pokuta. Úrok predstavuje cenu peňazí, ktorý pokrýva absentujúci zisk veriteľovi a je splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov, kapitalizovaný ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu z istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Teda nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ

záujem vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky na vymoženie jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav ako v súdnej veci, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako by k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Tým by bola založená nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. V tomto smere súd poukazuje i na záver Krajského súdu Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 17Co/354/2015 zo dňa 22.06.2016. Ohľadne nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru sa súd preto nestotožnil s právnou argumentáciou žalobcu v konaní.

53. Na základe vyššie uvedeného potom súd mal za to, že žalobcovi patria len zmluvné úroky do predčasného zosplatnenia úveru. Preto žalobu v časti o zaplatenie zmluvných úrokov z istiny 4.000,- Eur vo výške 13,90 % ročne od 01.06.2018 do zaplatenia, teda po predčasnom zosplatnení úveru zamietol.

54. Žalobca ďalej v konaní uplatnil i ďalší nárok na zaplatenie sumy 2.055,97 Eur, ktorý špecifikoval ako ďalšie zmluvné úroky z úveru po predčasnom zosplatnení úveru v čiastke 1.508,05 Eur a úroky z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v čiastke 547,89 Eur, čo predstavuje spolu sumu 2.055,95 Eur, po zokrúhlení jednotlivých súm BIS-om sumu 2.055,97 Eur. Tento nárok súd posúdil ako dôvodný v časti o zaplatenie sumy 513,92 Eur z titulu úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru, keď sumu 1.508,05 Eur nepriznal z titulu ďalších zmluvných úrokov z úveru po predčasnom zosplatnení úveru a to z dôvodov, že tak ako uvádza vyššie dospel k záveru, že žalobca má nárok len na dlžné zmluvné úroky z úveru do predčasného zosplatnenia úveru. Pokiaľ ide o sumu 547,89 Eur z tejto súd priznal čiastku 513,92 Eur, čo sú úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.752,- Eur za počet omeškania 990 dní. Žalobca tento nárok špecifikoval ako nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.000,- Eur za počet omeškania 990 dní. Nakoľko žalovaný však bol v omeškaní s úhradou istiny nie 4.000,- Eur, ale 3.752,- Eur, bolo dôvodné tento úrok z omeškania priznať len z tejto istiny, čo potom činí čiastku 513,92 Eur. V prevyšujúcej časti do sumy 547,89 Eur, t.j. v časti o zaplatenie úrokov z omeškania v sume 33,97 Eur súd potom žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

55. Ďalší nárok žalobcu uplatnený žalobou v čiastke 14,65 Eur z titulu bankových poplatkov súd žalobcovi priznal ale len v čiastke 4,65 Eur. Žalovaný sa zaviazal v zmysle zmluvných podmienok platiť aj bankové poplatky podľa Sadzobníka banky. Tento žalobca predložil. Ohľadne tohto nároku však žalobca uniesol dôkazné bremeno jeho preukázania len čiastočne v časti o sumu 4,65 Eur, a to z titulu poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 26.08.2015 v sume 1,15 Eur a z titulu poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 14.09.2015 vo výške 3,50 Eur. Žalobca v konaní nepredložil upomienku zo dňa 05.06.2015, za ktorú vyúčtoval poplatok v čiastke 10,- Eur. V tomto ohľade neuniesol dôkazné bremeno, preto súd jeho žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,- Eur z titulu bankového poplatku ako nedôvodnú resp. nepreukázanú zamietol.

56. Posledný nárok, ktorý žalobca uplatnil žalobou je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.000,- Eur od 01.06.2018 do zaplatenia, keď v tejto časti súd žalobu žalobcu posúdil ako dôvodnú, avšak priznal tieto úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne len z prisúdenej istiny 3.752,- Eur od 01.06.2018 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania súd žalobu zamietol, teda ich nepriznal vo výške 5,05 % ročne zo sumy 248,- Eur od 01.06.2018 do zaplatenia. Žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej istiny podľa § 517 ods. 1 prvá veta a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania v zmysle tohto ustanovenia je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške a preto súd žalobe žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej istiny vyhovel. Žalovaný preukázateľne je od 01.06.2018 tak ako to uvádza žalobca v žalobe v omeškaní, pričom jeho omeškanie trvá. Preto žalobca dôvodne voči žalovanému uplatnil nárok na

úroky z omeškania za uvedené obdobie, v správnej zákonnej výške, avšak len z istiny 3.752,- Eur, ktorú žalovaný doposiaľ žalobcovi neuhradil.

57. Aktívna legitimácia žalobcu je v konaní preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.10.2018 v spojení s výpisom z prílohy k nej, keď žalobca v konaní touto zmluvou preukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho nároku o ktorý v konaní ide v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. predmetnú pohľadávku s príslušenstvom počas súdneho konania postúpila na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., teda v tomto konaní na žalobcu.

58. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. V spore bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 88 % ($3.752,- \div 4.000,- = 0,94$ t.j. 94 %, $248,- \div 4.000,- = 0,06$ t.j. 6 %, $94 \% - 6 \% = 88 \%$).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).